

Fiscaal Juridische Actualiteiten

Informatiebulletin over de eigen woning en inkomensvoorzieningen

Nummer 265 – juli 2025

Inhoud

Fiscaal Juridische Signalen

- Cassatieberoep verlaagd tarief overdrachtsbelasting ingetrokken 1

Vraag van de maand

- Twee woningen voor duurzaam gescheiden levende echtgenoten 2

Wetgeving en beleid

- Wetsvoorstel tegenbewijsregeling box 3 aangenomen door Eerste Kamer 3
- Internetconsultatie Zelfstandigenwet 2025 4

Standpunten kennisgroepen Belastingdienst

- Overzicht 5
- Fiscale gevolgen voor lijfrenterekening bij wettelijke verdeling 5

Jurisprudentie

- Alimentatie niet belastbaar of aftrekbaar 6
 - Gecedeerde uitkeringen ongevalverzekering niet belast 7
-

Fiscaal Juridische Signalen

Cassatieberoep verlaagd tarief overdrachtsbelasting ingetrokken

De staatssecretaris van Financiën heeft het cassatieberoep tegen de uitspraak van het [Hof Den Haag van 10 april 2025 \(ECLI:NL:GHDHA:2025:766\)](#) ingetrokken.

[Toelichting intrekking cassatieberoep van 19 juni 2025, nrs. 2025-0000015214 en 2025-0000015216](#)

De uitspraak van Hof Den Haag ziet op de toepassing van het verlaagd tarief overdrachtsbelasting (2%) bij gebruik van een woning die anders dan tijdelijk als hoofdverblijf dient. Wat speelde er? Een man koopt een woning met de bedoeling deze woning als hoofdverblijf te gaan gebruiken. Niet lang daarna koopt hij een tweede woning omdat deze woning beter aansluit op de wensen en situatie van het gezin dan de eerder gekochte woning. De man had de intentie om de (tweede) woning meer dan zes maanden als hoofdverblijf te gebruiken. Hij is de woning ook feitelijk als hoofdverblijf gaan gebruiken en er is geen sprake van misbruik of oneigenlijk gebruik. Volgens de rechter geldt de in de parlementaire toelichting genoemde termijn van in principe zes maanden ook om te beoordelen of een koper ten tijde van de verkrijging de intentie heeft om een woning anders dan tijdelijk

als hoofdverblijf te gaan gebruiken. Hof Den Haag oordeelt dan ook dat het verlaagd tarief overdrachtsbelasting van toepassing is.

Belang voor de praktijk

In de toelichting op het intrekken van het cassatieberoep geeft de staatssecretaris aan dat de uitleg van het hof duidelijkheid biedt over de toepassing van het verlaagd tarief en de startersvrijstelling voor de heffing van overdrachtsbelasting. Hij geeft aan dat de uitspraak van het hof 'richtinggevend' is voor de invulling van het begrip 'anders dan tijdelijk'. In de ogen van de bewindsman kan de termijn van zes maanden worden aangehouden voor zowel de hoofdverblijfverklaring ([verklaring overdrachtsbelasting startersvrijstelling](#)) als voor de periode van het daadwerkelijk als hoofdverblijf gebruiken van de woning.

Vraag van de maand

Twee woningen voor duurzaam gescheiden levende echtgenoten

Vraag

Vorig jaar heb ik mijn man leren kennen. Hij runt een B&B in Zeeuws-Vlaanderen, en woont daar dus ook. Zelf heb ik mijn eigen leven – en woning – in de Randstad. We gaan binnenkort trouwen. Het is de bedoeling dat we alle twee onze eigen woningen blijven bewonen. Maar nu heeft de belastingadviseur van mijn man gezegd dat we eenmaal gehuwd moeten kiezen welke woning als ons gezamenlijk hoofdverblijf in box 1 geldt. Dat zou betekenen dat we voor één woning geen hypotheekrenteaftrek meer zouden krijgen en dat deze woning in box 3 valt. Moeten we het huwelijk nu maar afblazen?

Antwoord

Het is goed om je te realiseren wat de eventuele gevolgen van een huwelijk zijn. Zeker is dat aan een huwelijk ook fiscale consequenties vastzitten. Door het huwelijk word je namelijk elkaars fiscale partner ([art. 5a lid 1 AWR](#)). Over het algemeen zijn er aan het fiscaal partnerschap voordelen verbonden. Maar er zijn uitzonderingen.

Hoofdregel: slechts één hoofdverblijf

De hoofdregel is dat fiscale partners maar één hoofdverblijf kunnen hebben ([art. 3.111 lid 8 Wet IB 2001](#)). Zijn er twee hoofdverblijven dan moeten de partners in de aangifte inkomstenbelasting kiezen welke woning er als hoofdverblijf geldt. Voor die woning kan in dat geval de eigenwoningregeling gelden. Is de andere woning ook in eigendom dan valt deze in box 3. Als er geen keuze wordt gemaakt, vallen beide woningen in box 3.

Echtscheidingsregeling

Voor partners die in echtscheiding liggen geldt een uitzondering op deze regel. Stel dat twee gehuwde partners samen een woning hebben (50:50) en dat er voor het overige geen huwelijksgoederengemeenschap is. De man verlaat op enig moment de woning. Hij verhuist naar een nieuwe koopwoning. Voor gehuwden geldt dat het fiscaal partnerschap pas eindigt als én beide partners op een ander woonadres staan ingeschreven én het echtscheidingsverzoek is ingediend ([art. 5a lid 4 AWR](#)). Als in dit geval nog geen echtscheidingsverzoek bij de rechtbank is ingediend, geldt dat het fiscaal partnerschap nog steeds bestaat. De beide partners moeten nu kiezen welke woning als hoofdverblijf geldt. De andere woning valt dan in box 3. De wetgever vindt deze uitkomst niet wenselijk. In [art. 3.111 lid 4 Wet IB 2001](#) is daarom bepaald dat voor de toepassing van de echtscheidingsregeling van dat lid duurzaam gescheiden levende echtgenoten geacht worden niet langer elkaars fiscale partner te zijn. Concreet betekent dit voor de man dat zijn nieuwe woning als hoofdverblijf geldt en dat zijn aandeel in de voormalige echtelijke woning eveneens kwalificeert als eigen woning in box 1. Dit laatste echter voor een periode van maximaal 24 maanden op grond van de echtscheidingsregeling van [art. 3.111 lid 4 Wet IB 2001](#). Voor de vrouw blijft gelden dat haar aandeel in de voormalige echtelijke woning een eigen woning/houtverblijf in box 1 is ([art. 3.111 lid 1 Wet IB 2001](#)). Dat we de wet zo moeten uitleggen volgt uit de uitspraak van Hof Arnhem Leeuwarden van 16 juli 2019, [ECLI:NL:GHARL:2019:5833](#). Recentelijk heeft Rechtbank Zeeland-West-Brabant 10 februari 2025, [ECLI:NL:RBZWB:2025:692](#) (Nieuwsbrief FJA 261) dit nogmaals bevestigd.

Duurzaam gescheiden levende echtgenoten

De regeling van [art. 3.111 lid 4 Wet IB 2001](#) is ontegenzeggelijk in de wet opgenomen om partners die in echtscheiding liggen de tijd te bieden hun echtscheiding te regelen zonder dat dit meteen fiscale consequenties heeft. Over het algemeen is de gegeven tweejaarstermijn voldoende om de woning al dan niet over te dragen aan de achtergebleven partner dan wel te verkopen. Echtgenoten die helemaal niet van plan zijn om van echt te scheiden, maar wel duurzaam gescheiden willen leven, biedt de regeling maar beperkt soelaas. Na twee jaar eindigt de regeling van het vierde lid van [art. 3.111 Wet IB 2001](#) immers. Maar daar denkt de Kennisgroep Onroerende Zaken van de Belastingdienst toch anders over, blijkens het recent gepubliceerde standpunt [KG:051:2025:7](#). In dit standpunt geeft de kennisgroep aan dat duurzaam gescheiden levende echtgenoten onbeperkt in de tijd twee eigen woningen/hoofdverblijven kunnen hebben. Dit zou dus in principe betekenen dat in jullie geval er geen keuze voor het hoofdverblijf hoeft te worden gemaakt. Ieders eigen woning/hoofdverblijf blijft, ondanks het fiscaal partnerschap vanwege het huwelijk, een eigen woning in box 1. Maar let op! De kennisgroep geeft wél een stevige waarschuwing af.

Waarschuwing

Het mag dan zo zijn dat duurzaam gescheiden levende echtgenoten twee woningen in box 1 kunnen hebben, maar dan moeten ze volgens de kennisgroep ook wel echt duurzaam gescheiden leven. De kennisgroep geeft hierover aan dat partners die niet samenwonen, maar elkaar zo nu en dan thuis ontmoeten, uitgaan en samen op vakantie gaan niet duurzaam gescheiden leven. De kennisgroep verwijst hierbij naar het arrest van de Hoge Raad van 21 februari 1973, [ECLI:NL:HR:1973:AX4758](#). Het moet zo zijn dat ieder van de echtgenoten afzonderlijk zijn eigen leven leidt als ware hij niet met de ander gehuwd (vgl. Hoge Raad 11 juni 2010, [ECLI:NL:HR:2010:BL7267](#)). Naar wij aannemen zullen jullie wel regelmatig bij elkaar komen, samen uitgaan en samen op vakantie gaan. Dat zet een streep door de 'twee-woningen-uitleg'. Jullie zullen in dat geval alsnog moeten kiezen welke woning als hoofdverblijf geldt.

Wij hopen niet dat om deze reden het huwelijk geen doorgang kan vinden.

Wetgeving en Beleid

Wetsvoorstel tegenbewijsregeling box 3 aangenomen door Eerste Kamer

Op 8 juli 2025 heeft de Eerste Kamer het wetsvoorstel Wet tegenbewijsregeling box 3 aangenomen. De wet voorziet in een tijdelijke oplossing tot de Wet werkelijk rendement box 3 in werking treedt.

[Voorstel Wet tegenbewijsregeling box 3](#)

Belastingplichtigen krijgen de mogelijkheid om hun werkelijk behaalde rendement aan te tonen via het 'formulier Opgaaf Werkelijk Rendement'. Met het aannemen van de wet is de tegenbewijsregeling nu wettelijk vastgelegd. Het [formulier Opgaaf Werkelijk Rendement \(OWR\)](#) is sinds 10 juli beschikbaar voor belastingplichtigen die gebruik willen maken van de regeling op de site van de Belastingdienst. Als kan worden aangetoond dat de belasting over het werkelijk rendement lager is dan het rendement dat volgens de 'normale' box 3 heffing zou worden vastgesteld, krijgt de belastingplichtige dit meerdere terug.

Belang voor de praktijk

Belastingplichtigen die nog openstaande aanslagen inkomstenbelasting hebben staan of bezwaar hebben gemaakt tegen aanslagen, ontvangen van de Belastingdienst een attentiebrieven of een verzoek tot motivering van het bezwaar. Deze motivering kan worden ingediend door middel van invulling van het digitale formulier OWR. Ook belastingplichtigen die niet op de brief willen wachten kunnen het

formulier invullen. Op de [site van de Belastingdienst](#) worden de termijnen genoemd, waarbinnen belastingplichtigen een brief kunnen verwachten.

Klanten van NN Bank die het OWR-formulier willen invullen hebben daarvoor informatie nodig over het rendement op hun spaar- en beleggingsrekeningen. Deze informatie is niet altijd eenvoudig te achterhalen via mijn.nn en de jaaroverzichten. Daarom stelt NN Bank hiervoor aparte overzichten beschikbaar. Klanten kunnen deze overzichten inzien via hun mijn.nn-account. Als klanten geen toegang (meer) hebben tot mijn.nn, dan kan het overzicht via [Contact & Service](#) worden opgevraagd

Internetconsultatie Zelfstandigenwet 2025

Het wetsvoorstel Zelfstandigenwet 2025 introduceert criteria om te bepalen wanneer iemand als zelfstandige kwalificeert.

[Internetconsultatie Zelfstandigenwet 2025](#)

Het wetsvoorstel legt vast wanneer iemand als werknemer of zelfstandige wordt gezien. Deze wet is de opvolger van de Verklaring Arbeidsrelatie (VAR) uit 2005 en de Wet Deregulering Arbeidsrelaties (DBA) uit 2016. De praktijk leert dat deze wetten zelfstandigen en opdrachtgevers niet de gewenste zekerheid over de fiscale status van de arbeidsrelatie geven. Het huidige wetsvoorstel moet hier verandering in brengen. Volgens het wetsvoorstel wordt iemand als zelfstandige gezien als hij voldoet aan zowel de zelfstandigen- als de werkrelatietoets.

De voorwaarden uit de zelfstandigentoets zijn:

- werken voor eigen rekening en risico;
- een deugdelijke administratie voeren;
- zich gedragen in het economisch verkeer als zelfstandig ondernemer;
- een adequate voorziening hebben getroffen tegen het risico van arbeidsongeschiktheid;
- een proportionele bijdrage voor een voorziening bij pensionering hebben.

De voorwaarden uit de werkrelatietoets zijn:

- er is sprake van vrijheid van organisatie van werk;
- er is sprake van vrijheid van organisatie van de werktijd;
- er is geen sprake van hiërarchische controle;
- partijen hebben de bedoeling om anders dan op grond van een arbeidsovereenkomst arbeid te verrichten.

Een belangrijk doel van het wetsvoorstel is het terugdringen van schijnzelfstandigheid. Daarnaast beoogt het voorstel een evenwichtige en eerlijke concurrentie tussen werknemers en zelfstandigen te bewerkstelligen, zodat werkgevers niet langer kunnen besparen op arbeidskosten door mensen als zzp'er in te huren terwijl het eigenlijk werknemers zijn.

Belang voor de praktijk

Wat opvalt in dit wetsvoorstel is de voorwaarde die wordt gesteld om zelf te voorzien in een adequate voorziening voor arbeidsongeschiktheid en de oude dag. Daarbij wordt de zzp'er overigens wel de vrijheid gegeven om zelf over de vormgeving daarvan te gaan. Deze voorwaarden leiden in de praktijk tot kritische geluiden. Hoewel ze bedoeld zijn om sociale zekerheid te verbeteren, vinden sommige zzp'ers dit een inperking van hun autonomie en een extra financiële last.

Het lijkt ons, gezien de 'open normen' (adequate arbeidsongeschiktheidsvoorziening, proportionele bijdrage oudedagsvoorziening) weinig waarschijnlijk dat deze wet in de praktijk gaat werken. Wij verwachten dat het mede om die reden nooit in werking zal treden.

De internetconsultatie liep tot en met 23 juni en is inmiddels gesloten.

Standpunten kennisgroepen Belastingdienst

In deze rubriek maken wij melding van een aantal standpunten dat de Belastingdienst recent heeft gepubliceerd. Onze focus ligt daarbij vooral op de onderwerpen eigen woning, bank- en verzekeringsproducten en pensioen.

Overzicht

datum	kennisgroep	omschrijving	link	trefwoord(en)
27-6-2025	Verzekeringsproducten en Assurantiebelasting	Fiscale gevolgen voor lijfrenterekening bij wettelijke verdeling	KG:070:2025:3	Wettelijke verdeling Lijfrenterekening
10-7-2025	Onroerende Zaken	Schuld van VvE eigenwoningschuld?	KG:051:2025:6	Eigenwoningschuld Vereniging van Eigenaren
10-7-2025	Onroerende Zaken	Duurzaam gescheiden echtgenoten twee eigen woningen?	KG:051:2025:7	Duurzaam gescheiden Eigen woning

Overzicht aangepast tot en met 24 juli 2025

Op 21 juli 2025 heeft de Kennisgroep inkomstenbelasting niet-winst een aantal [standpunten](#) met betrekking tot box 3 geactualiseerd in verband met de inwerkingtreding van de Wet tegenbewijsregeling box 3. Het gaat om aanvullingen met een beschrijving van de werking van de tegenbewijsregeling in box 3 met betrekking tot het ingenomen standpunt.

Het Centraal Aanspreekpunt Pensioenen (CAP) van de Belastingdienst heeft in de afgelopen periode geen standpunten of V&A-en gepubliceerd.

Fiscale gevolgen voor lijfrenterekening bij wettelijke verdeling

De Kennisgroep verzekeringsproducten en assurantiebelasting geeft aan dat bij toepassing van de wettelijke verdeling het hele saldo op een lijfrenterekening toekomt aan de langstlevende echtgenoot.

[Belastingdienst 27 juni 2025, KG:070:2025:3](#)

Bij de wettelijke verdeling in het erfrecht krijgt de langstlevende echtgenoot of geregistreerde partner de erfenis ([art. 4:13 BW](#)). De wettelijke verdeling geldt als er geen testament is gemaakt. Het is ook mogelijk om de mogelijkheid van de wettelijke verdeling in een testament op te nemen. Wat gebeurt er nu als een in gemeenschap van goederen gehuwde rekeninghouder van een lijfrenterekening overlijdt en in het testament de wettelijke verdeling is opgenomen?

De Kennisgroep verzekeringsproducten en assurantiebelasting geeft aan dat in een dergelijk geval de volledige waarde van de lijfrenterekening aan de langstlevende echtgenoot toekomt. De helft op basis van het huwelijksvermogensrecht en de andere helft via de wettelijke verdeling.

Bij overlijden vóór de uitkeringsfase moet de volledige waarde worden omgezet in een nabestaandenlijfrente die voldoet aan de voorwaarden van [art. 3.126a, lid 4, onderdeel b, sub 5° Wet IB 2001](#). Vindt het overlijden plaats als er al uitkeringen lopen komen de resterende uitkeringen toe aan de langstlevende echtgenoot.

Belang voor de praktijk

De kennisgroep geeft aan dat in beginsel de helft van de lijfrenterekening aan de langstlevende echtgenoot toekomt op grond van het huwelijksgoederenrecht. De andere helft van de lijfrenterekening valt dan volgens de regels van de wettelijke verdeling in de nalatenschap. Met als conclusie dat de gehele lijfrenterekening per saldo toekomt aan de langstlevende echtgenoot. De conclusie zou de indruk kunnen wekken dat de halve lijfrenterekening altijd toekomt aan de langstlevende vanwege de huwelijksgoederengemeenschap. Dat is echter niet juist. In het kader van de verdeling van de huwelijksgoederengemeenschap kan deze volledig, deels of in het geheel niet aan de nalatenschap worden toebedeeld. Afhankelijk van wat er dan in de nalatenschap valt, komt dit toe aan de langstlevende uit hoofde van het wettelijke verdeling. Het is echter ook mogelijk om van deze wettelijke verdeling af te wijken, in overleg met de andere erfgenamen. Zit de lijfrenterekening in het geheel niet in de nalatenschap, vanwege de eerdere verdeling van de huwelijksgoederengemeenschap, dan kunnen erfgenamen uiteraard nooit aanspraak maken op (een deel van) het tegoed op de lijfrenterekening.

Voor de erfbelasting maakt het overigens allemaal niet uit. Voor de Successiewet geldt namelijk de fictie dat de langstlevende de helft van het tegoed op de lijfrenterekening heeft verkregen bij de verdeling van de huwelijksgoederengemeenschap en dientengevolge de andere helft uit de nalatenschap.

De verkrijging van een lijfrente(rekening) krachtens erfrecht is overigens vrijgesteld voor de heffing van erfbelasting ([art. 32 lid 1 onderdeel 5 SW 1956](#)) ongeacht de persoon van de verkrijger. Verkrijgt de langstlevende partner een lijfrenteaanspraak vanwege het overlijden dan heeft dat wel invloed op de hoogte van de partnervrijstelling (imputatieregeling van [art. 32 lid 2 SW 1956](#)).

Jurisprudentie

Alimentatie niet belast of aftrekbaar

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt dat een belastingplichtige geen recht heeft op aftrek van betaalde alimentatie maar dat zij ook geen belaste alimentatie heeft ontvangen.

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant 3 juli 2025, ECLI:NL:RBZWB:2025:4216](#)

Een man en een vrouw – gescheiden – zijn samen eigenaar van de voormalige echtelijke woning en van een verhuurd bedrijfspand. De vrouw is in de woning blijven wonen. Haar ex-echtgenoot betaalt alle hypotheekrente. Daar staat tegenover dat hij de huurinkomsten van het bedrijfspand opstrijkt. Bovendien wordt het salaris van de vrouw niet uitbetaald als bijdrage aan de eigenaarslasten. De vrouw wil nu de niet-ontvangen huurinkomsten aftrekken als betaalde alimentatie. Daar gaat Rechtbank Zeeland-West-Brabant niet in mee. Volgens de rechtbank zijn de door haar niet-ontvangen huurinkomsten niet aftrekbaar als betaalde alimentatie. Dat blijkt alleen al uit het feit dat de beide ex-partners over en weer

alimentatieverplichtingen hebben uitgesloten in het echtscheidingsconvenant. De vrouw heeft dus helemaal geen alimentatieverplichting, laat staan dat eruit dien hoofde een aftrekpost bestaat.

De rechtbank concludeert ook dat er bij de vrouw ten onrechte een bedrag van € 6.813 aan ontvangen alimentatie in aanmerking is genomen. Dit bedrag houdt verband met de betaling door de man van het aandeel in de hypotheekrente van de vrouw. Maar omdat ook de man geen alimentatieverplichting heeft, kan er bij de vrouw ook geen bedrag belast worden als ontvangen alimentatie. Alleen het ontvangen woongenot vormt voor de vrouw belaste 'alimentatie'.

Ten slotte heeft de vrouw wél recht op hypotheekrenteaftrek, ondanks dat ze deze niet zelf aan de bank heeft betaald. De rechtbank meent dat de rentelast voor haar deel namelijk wel op haar heeft gedrukt. Hoe dan? Door verrekening met de huurinkomsten en het salaris waar zij wel recht op heeft, maar niet heeft ontvangen.

Belang voor de praktijk

Dat de alimentatie niet aftrekbaar is, is niet zo verrassend als een verplichting daartoe over en weer is uitgesloten in het echtscheidingsconvenant. Dat er dan ook geen sprake is van ontvangen alimentatie evenmin. Alleen het van de man ontvangen woongenot is bij de vrouw belast, maar dat volgt rechtstreeks uit de wet ([art. 3.101 lid 2 Wet IB 2001](#)). De man heeft voor hetzelfde bedrag recht op aftrek ([art. 6.3 lid 2 Wet IB 2001](#)). Het opmerkelijkste onderdeel van deze uitspraak zit echter in de aftrekbaarheid van hypotheekrente bij de vrouw: niet betaald, maar toch aftrekbaar. Dat klinkt bijzonder, maar als we naar het bredere plaatje kijken – naar het totaal aan afspraken die man en vrouw met elkaar hebben gemaakt – is het eigenlijk heel begrijpelijk. Voor wat, hoort wat. De man betaalt de hypotheekrente maar ontvangt daarvoor in de plaats alle huurinkomsten en haar salaris. Fiscaalrechtelijk trekt de rechtbank dit uit elkaar. Door deze verrekening hebben de lasten wel op de vrouw gedrukt. En zo kan de vrouw dan toch nog haar aandeel in de hypotheekrente aftrekken.

Partners die van echt scheiden overzien niet altijd de fiscale gevolgen van de afspraken die zij in het kader van de echtscheiding maken. Om partners – en hun adviseurs – hierover te informeren heeft de Belastingdienst vorig jaar het online te raadplegen [Handboek Scheiden](#) gepubliceerd.

Gecedeerde uitkeringen ongevallenverzekering onbelast

Hof Den Haag oordeelt dat gecedeerde uitkeringen uit een ongevallenverzekering niet belast zijn als periodieke uitkering in box 1.

[Hof Den Haag 8 mei 2025, ECLI:NL:GHDHA:2025:1164](#)

Een ondernemer heeft een ongevallenverzekering afgesloten. In 2015 krijgt hij een fietsongeval op grond waarvan hij recht krijgt op uitkeringen uit de verzekering. De uitkeringen cedeert hij aan een schuldeiser. In 2018 keert de verzekeraar een bedrag van € 23.400 uit onder inhouding van € 8.553 loonheffing. De inspecteur rekent de uitkering tot het belastbaar inkomen van de man. Daar is de man het niet mee eens en legt de zaak voor aan de rechter. In eerste aanleg oordeelt Rechtbank Den Haag ([ECLI:NL:RBDHA:2024:8422](#)) dat de inspecteur de uitkeringen terecht tot het belastbaar inkomen heeft gerekend. De rechtbank volgt de inspecteur in zijn standpunt dat met de cessie sprake is van een vorm van inkomensbesteding.

In hoger beroep oordeelt Hof Den Haag dat de gecedeerde uitkeringen niet belast zijn als periodieke uitkeringen in box 1. De cessie van de uitkeringen uit de verzekeringen in 2015 vormt een verboden handeling in de zin van [art. 3.133 Wet IB 2001](#). Die handeling leidt tot belastbare negatieve uitgaven voor inkomensvoorzieningen in 2015. Vanaf het moment dat de man de uitkeringen heeft gecedeerd behoort de aanspraak tot de grondslag sparen en beleggen van box 3. Nu de aanspraak in box 3 valt, bestaat er in 2018 geen wettelijke grondslag om de uitkering tot het belastbaar inkomen uit werk en woning te rekenen. Dat de verzekeraar loonheffing heeft ingehouden, doet hier niet aan af.

Belang voor de praktijk

[Art. 3.133 Wet IB 2001](#) bevat de regeling met betrekking tot (fictieve) negatieve uitgaven voor inkomensvoorzieningen. Het gaat hier om lijfrenten en aanspraken op periodieke uitkeringen en verstrekkingen ter zake van invaliditeit, ziekte of ongeval ([art. 3.124 lid 1 onderdeel a, b en c Wet IB 2001](#)). De negatieve uitgaven worden belast wanneer met betrekking tot een van de genoemde inkomensvoorzieningen wordt gehandeld in strijd met de gestelde voorwaarden. Het betreft onder meer verboden handelingen als afkoop of vervreemding, omzetting in een niet-toegestane vorm, specifieke overgangen naar een andere verzekeraar, bepaalde zekerheidsstellingen en reparaties van pensioentekorten waarvoor oorspronkelijk premieaftrek werd verleend.

Had de inspecteur in 2015 bij de cessie van de uitkeringen een verboden handeling in de zin van [art. 3.133 Wet IB 2001](#) vastgesteld was de aanspraak in dat jaar belast en zou de man revisierente verschuldigd zijn. Nu kan de inspecteur over 2015 echter niet meer navorderen. De man betaalt dus geen belasting over de aanspraak, c.q. de uitkeringen en evenmin revisierente. Dit is voor de Belastingdienst natuurlijk een zeer onwenselijke uitkomst. Financiën is voornemens om deze ongewenste uitkomst, waarbij de fiscus achter het net vist, in de toekomst te voorkomen. Het is namelijk de bedoeling dat de [Fiscale verzamelwet 2026](#) aan [art. 3.100 Wet IB 2001](#) een vierde lid toevoegt. De werking van dit nieuwe lid zal ertoe leiden dat er voortaan over een latere uitkering van een onzuiver geworden aanspraak tóch belasting is verschuldigd. De claim van de Belastingdienst gaat dan dus nimmer verloren.

Nieuwsbrief Fiscaal Juridische Actualiteiten

De Nieuwsbrief Fiscaal Juridische Actualiteiten wordt verzorgd door Nationale-Nederlanden Bank en Nationale-Nederlanden Levensverzekering Maatschappij.

Redactie

Gerda Lagarde – Margret Buitendijk – Ferd Beukers – Frits Turenhout – Ruben Stam

Wilt u opgenomen worden op de verzendlijst of wenst u de nieuwsbrief niet meer te ontvangen? Stuur dan een e-mail naar fja@nn.nl.

Voor eventuele onjuistheden aanvaarden wij geen aansprakelijkheid.

© 2025 Nieuwsbrief Fiscaal Juridische Actualiteiten - Nationale-Nederlanden